

IN DE SCHIJNWERPER

Ria Knossen: 'Ik hou van een grove penseelstreek met veel kleur'

Ria Knossen (67) woont met haar man Age (68) op Burgemeester Vijlbriefstraat 20. Zij is een van de mensen die de Grote Kerk van kunst voorzien.

Hoe lang wonen jullie in Westzaan?

Sinds 1987. Hiervoor hebben wij 10 jaar in Hoorn gewoond. Oorspronkelijk komen we allebei uit Friesland. Ik ben geboren in Sloten, toen nog het kleinste stadje van de Friese elf steden. Ons gezin woonde aan de gracht waar de schaatsers doorheen kwamen. Er woonden destijds 800 mensen. We hadden een eigen burgemeester en twee wethouders, waarvan mijn vader er een was. Ik heb daar tot mijn twintigste gewoond. Hoewel ik naar de ulo kon wilde ik naar de huishoudschool, omdat mijn vriendinnen daarheen gingen. Ik ben vijf jaar tandartsassistente geweest. Ik wilde Sloten uit, ben naar Zwolle gegaan en werd intern ziekenverzorgende in een verpleeghuis. Daarna ben ik met een vriendin naar Drachten verhuisd en kregen wij de leiding over een unit met lichamelijk gehandicapte kinderen. Ik ken Age vanaf mijn 23ste en nadat ik met hem ben getrouwd zijn we naar Hoorn verhuisd. Hij is directeur bij de NMB, later de ING geweest. Tot onze oudste zoon Age werd geboren heb ik daar nog bij een tandarts gewerkt. Na die periode ben ik ook gestart met de moedermavo en omdat ik leergierig was, heb ik toen we hier in Westzaan zijn gaan wonen de havo afgerond. Ik heb het altijd jammer gevonden dat ik dat vroeger niet meteen had gedaan. Age heeft me daarin altijd gestimuleerd.

Stopte je met werken toen je kinderen kreeg?

Ja, dat kwam toen nog vaker voor. Daarbij, Age had een job van zeven tot zeven. Ik was thuis en kon naast mijn huishoudelijke taken ook die opleidingen doen. Want na de havo heb ik aan de Vrije Universiteit nog een oriëntatiecursus cultuurwetenschappen gedaan. Onze ouders woonden in Friesland, dus die konden niet oppassen. Onze drie kinderen gingen wel naar de peuterspeelzaal, maar verder niet naar een crèche of zo. Ik heb ze dus eigenlijk zelf opgevoed. Haha. Maar ik deed naast mijn studie ook nog vrijwilligerswerk.

Het kunstzinnige bleef kriebelen.

In 2004 ben ik tweeënhalve dag per week de Wackers Academie gaan doen. Dat is een vijfjarige opleiding in Amsterdam waar ik de schilderkant had gekozen. Ik heb dat schilderen van mijn vader. Hij was huisschilder, maar ook heel creatief. Bij feesten schilderde hij de decorstukken. Na verloop van tijd wilde ik ook dingen doen waar mijn hart lag. Ik schilder nu alweer een aantal jaren bij de Zaanse Schilderskring in Zaandam.

Wat schilder je het liefst?

Op de Academie moest je allerlei technieken ontwikkelen. Hoewel ik het fijne werk van de eigenzinnige Charlie Toorop en Ans Markus bewonder, hou ik toch meer van het grovere werk. Op de Schilderskring noemen ze mij daarom Lucian Freud (een kleinzoon van psychiater Sigmund), vanwege zijn grove penseelstreek met veel kleur, wiens werk ik uitermate bewonder, zoals je hier achter me ziet. Helaas heb ik onvoldoende een eigen stijl ontwikkeld. Vanwege hun markante koppen heb ik een serie portretten van artiesten geschilderd, o.a. van Freddie Mercury en Mick Jagger.

En je bent actief in de Grote Kerk, toch?

Ja. Ik ben onlangs gestopt als ouderling en ben dat vier jaar geweest. Je bezoekt o.a. zieke en oudere gemeenteleden en organiseert themaochtenden. Daar gaat aardig wat tijd in zitten. Daarnaast ben ik ook voorzitter van de bezoekersgroep. Sinds twee jaar organiseer ik Kunst in de Kerk. Dat is echt mijn ding. In de kerk is een ruimte die geschikt is om schilderijen op te hangen. Via internet, kunst- of kerkelijke tijdschriften zoek ik Nederlandse schilders waarvan hun werk geschikt is om daar op te hangen. Er zijn kunstenaars die speciaal voor kerken doeken schilderen met een bepaald idee daarachter.

Heb je zelf wel eens geëxposeerd?

Ja, in het Guishuis en ieder jaar met de Schilderskring in het Weefhuis. Ik heb met mijn aquarellen ook wel bij de ING gehangen. Ik verkoop ook werk. Soms gaat dat aan mijn hart, maar je kunt niet alles bewaren.

Ben je ook oppas oma?

We hebben vier kleinzoons en een kleindochter. Daar genieten we enorm van. Maar ik heb altijd gezegd: ik wil niet meer dan een dag per week oppassen. Age (40) woont met Wendy in de Palmboomstraat en heeft drie jongens. Een leuke bijkomstigheid is dat mijn vader en opa een schildersbedrijf hadden en dat Age drie jaar terug is ingestapt als ondernemer bij een schildersbedrijf in Haarlem. Bernlef (33) woont met Myla in Zaandam. Sinds september is hij directeur op een basisschool voor speciaal onderwijs in Purmerend. Zij hebben een zoon en een dochter. Jelmer (31) woont met Liselotte ook in Zaandam. Hij werkt twee dagen per week in Rotterdam bij Sport Support Rotterdam en probeert kinderen in achterstandswijken aan het sporten te krijgen. Daarnaast is hij zzzp'er en

geeft korfballessen aan scholen en bij sportverenigingen.

En jouw man Age is met pensioen?

Ja, al een jaar of vijf. Hij doet nu vrijwilligerswerk voor oud-ING'ers. Onlangs heeft hij als voorzitter afscheid genomen bij korfbalvereniging Roda. Maar wij voelen ons nog te fit om helemaal niks te doen. Wij houden van wandelen en bezoeken graag samen musea.

Wat vind jij belangrijk in het leven?

Nou ja, de kern van alles is denk ik wel dat we streven naar een betere wereld. Dat we al die problemen op het gebied van milieu en oorlogen zouden kunnen oplossen. Ik ben van huis uit hervormd en ga graag naar de kerk. In mijn vriendenkring zijn er heel wat mensen afgehaakt, maar ik kan dat echt niet loslaten. Ik vind het fijn om elkaar als gemeente wekelijks te ontmoeten in een ruimte waarin je jezelf kan zijn. Om samen te zingen en te bidden. Dat geeft mij troost en kracht. Toen ik jong was gingen wij met grote regelmaat naar optredens van de Bintangs, Cuby & the Blizzards en Golden Earring. Maar ik kwam destijds ook in evangelische kringen en voelde daarna dat ik een keus moest maken. Zodoende heb ik de kerk niet vaarwel gezegd. Met Kunst in de Kerk willen wij ook een open kerk zijn voor alle dorpsgenoten zodat ze kunnen genieten van al die mooie werken. Naast dit alles is gezondheid iets wat je allemaal ook graag wil en waarvan je weet dat dat niet vanzelfsprekend is. Qua gezondheid hebben we in ons gezin wel het een en ander ondervonden, maar dat is gelukkig allemaal goed gekomen. Wat ik wel eens naar vind is dat mensen elkaar zo snel becommentariëren. Denk even na voordat je wat zegt. Dat heb ik mijn kinderen altijd meegegeven. Het is geven en nemen. Age en ik zijn al veertig jaar samen. Ik zou niet zonder hem kunnen. We hebben het goed maar daar moet je wel aan blijven werken. En niet het koppie laten hangen.

Marijke van der Pol